

دزفولی زاده: ۱۴ بار فیلمنامه «بی صدا حلزون» را بازنویسی کردیم

تهران (پانا) - ویژه برنامه «تا جشنواره ۳۸» در نخستین قسمت میزبان فیلم سینمایی «بی صدا حلزون» به کارگردانی بهرنگ دزفولی زاده شد.

ویژه برنامه «تا جشنواره ۳۸» با اجرای محمود گبرلو عصر روز گذشته با فیلم سینمایی «بی صدا حلزون» ساخته بهرنگ دزفولی زاده کار خود را آغاز کرد.

در این نشست بهرنگ دزفولی زاده کارگردان، علیرضا جلالی تبار بازیگر، محمدرضا جهان پناه فیلمبردار، امین انتشاری جلوه های ویژه و مهدی نریمانی دستار تهیه کننده حضور داشتند و محمود گبرلو در ابتدا با اشاره به اینکه این سال ها جوانان در سینما کارهای خوبی ارائه کرده اند، به سابقه عکاسی کارگردان اشاره و حضور چند ساله دزفولی زاده را در سینما تحسین کرد.

در ادامه دزفولی زاده بیان کرد: فیلمنامه اولین اثر من فضایی مرتبط با زندگی ناشنویان دارد و حلزون اشاره به بخش میانی گوش است که تاثیر بسزایی در شنوایی انسان دارد. قصه ما در یک خانواده ناشنوا اتفاق می افتد و طبیعتا ورود به چنین موضوعاتی سخت است به خصوص که ما با بودجه و سختی کار همراه بودیم.

هانیه توسلی نقش یک کم شنوا

وی با ذکر اینکه بازیگران فرصت زیادی را صرف تمرین زبان اشاره کردند، افزود: یک ماه و نیم برای چند نقش وقت گذاشتیم و بازیگران هم برای نقش «شان انرژی زیادی گذاشتند. هانیه توسلی نقش یک کم شنوا را بازی می کند و محسن کیایی و پدram شریفی هم با زبان اشاره صحبت می کنند. در واقع پیش از قصه ما متوجه می شویم وقتی محسن کیایی به دنیا آمده ناشنوا بوده و برادرش هم زبان اشاره را یاد گرفته است.

دزفولی زاده با بیان اینکه اگر از بخش رزرو در بیاییم و به سودای سیمرغ برسیم زحمت دیگر دوستان هم دیده می شود، گفت: در بخش های مختلف بچه های بسیاری زحمت کشیدند. از زمانی که پیش تولید ۵۰ روزه داشتیم همه برای تمرین حاضر بودند که اگر تمرین نمی کردیم زمان فیلمبرداری دو برابر می شد.

در ادامه جهان پناه نیز عنوان کرد: به نظر من کارگردان باید سختگیر باشد و اتفاقا همکاری خوب در نتیجه همین سختگیری ها اتفاق می افتد.

جلالی تبار از بازیگران این فیلم نیز گفت: زمانی که بهرنگ دزفولی زاده عکاس بود در چند پروژه با هم کار کردیم و به خوبی او را می شناسم و می توانم بگویم از جمله سینماگرانی است که دقیقا می دانست از فیلمش چه می خواهد. در واقع همکاری زمانی اتفاق می افتد که بازیگر به کارگردان اعتماد داشته باشد و بداند قرار است جنس جدیدی از روایت را ببیند.

دزفولی زاده نیز در ادامه این صحبت ها اشاره کرد: علیرضا جلالی تبار لطف زیادی به من داشت که با داشتن چنین سابقه ای حاضر شد در این فیلم با نقشی کوتاه اما بسیار تاثیرگذار حضور داشته باشد. شروع قصه ما با بازی اوست و در ادامه اتفاقات متفاوتی رخ می دهد. علاوه بر این اخلاق حرفه ای از ویژگی های بارز اوست و نشان می دهد که از نسل بازیگران حرفه ای است.

جهان پناه نیز در بخش دیگر این نشست گفت: تابستان گذشته فیلمنامه به دست من رسید و از محتوایش لذت بردم. به

مرور هم در جریان نسخه های متعدد تکامل یافته قرار گرفتم و خوشحالم که در این کار چالشی با کارگردان نداشتم. فیلمنامه برای هر دوی ما حرف اول را می‌زند.

وی افزود: من به عنوان فیلمبردار باید بتوانم با قصه ارتباط بگیرم سپس با جلسات اولیه با کارگردان متوجه شوم که چقدر امکان همکاری وجود دارد وقتی به اشتراکات هم پی می‌بریم دیگر کار سخت نیست و راحت تر پیش می‌رود در واقع فیلمنامه خودش به ما می‌گوید چه کار کنیم.

دزفولی زاده درباره فیلمنامه توضیح داد: ۵ سال پروسه نگارش طول کشید زیرل تیم های مختلفی در بخش نگارش می آمدند اما احساس می‌کردم هنوز مسیر درستی را پیش نگرفته تا اینکه آخرین کسی که به ما اضافه شد تا حدودی از دنیای ناشنویان شناخت داشت و توانستیم سیناپس خوبی بنویسیم. ما تقریباً تا قبل از شروع کار ۱۴ بار فیلمنامه را بازنویسی کردیم و ارشاد بازنویسی آخر را خواند به همین دلیل مراحل پروانه ساخت به سادگی انجام شد، مرتضی شایسته نیز به عنوان تهیه‌کننده همکاری خیلی خوبی داشت.

۴ ماه پروسه انتخاب بازیگر طول کشید

وی ادامه داد: پروسه انتخاب بازیگر ۴ ماه طول کشید چون ایفای این نقش ها راحت نبود و می‌دانستیم که ناشنویان انسان های حساسی هستند و اگر فکر کنند زیست واقعی شان به تصویر کشیده نشده، این فیلم برای‌شان پذیرفتنی نخواهد بود. از طرفی برخی بازیگران برای‌شان سخت بود که این حساسیت ها را بپذیرند.

در بخش دوم این نشست امین انتشاری اظهار کرد: در صنف ما جلوه های ویژه به دو دسته تقسیم می‌شود نامرئی و مرئی. ما باید در یک فیلم رئال، پلان هایی خلق کنیم که در فضای کامپیوتری شکل گرفته است. مثلاً در یکی از چالش ها سکانس آب گرفتگی داریم که بازیگر با اینکه وجود ندارد با صحنه تعامل می‌کند. سعی کردیم مخاطب همه این ها را به شکل نامحسوس احساس کند. امیدوارم اگر به سودای سیمرغ راه پیدا کردیم این تلاش ها دیده شود.

نریمانی نیز بیان کرد: طبق معمول تولید در ایران مشکلات خاص خود را دارد. البته با حضور عوامل و تیم حرفه ای کار راحت تر است. بحث جذب سرمایه گذار یکی از مهمترین عواملی است که دست تهیه کننده را برای تولید مناسب باز می‌گذارد. البته ما تولید بدی نداشتیم و تلاش کردیم آنچه کارگردان و تیم می‌خواهد فراهم کنیم.

دزفولی زاده در تکمیل این بحث اضافه کرد: اجتماعی بودن قصه شرایط تولید را سخت می‌کند و دلم نمی‌خواست در هر لوکیشنی که بارها تیم های مختلف کار کرده اند فیلمبرداری کنیم. به همین دلیل فیلمبرداری در لوکیشن اصلی ما که آتلیه بود ماه ها طول کشید. من فضای آکواریومی می‌خواستم که نشان دهد انگار آدم ها در این فضا گرفتار شده‌اند و در واقع آتلیه یکی از شخصیت ها را بازی می‌کند. در این مسیر فیلمبردار کمک بزرگی کرد تا کار واقعی و درونی در بیاید.

وی افزود: من به خاطر حرفه ام آتلیه های مختلفی رفتم و در این باره حساسیت های بیشتری داشتم. پیش آمده بود که به ناچار کار می‌کردیم و در تدوین به نظر می‌آمد جنس فیلم نیست و کنار می‌گذاشتیم.

انتشاری در آخرین صحبت هایش گفت: سینمای ایران قاب و تصویر خود را دارد و در جلوه های ویژه هم همین شکل است. می‌توان گفت در چند سال اخیر اتفاقات خوبی در سینما و این حوزه رخ داده و این جای خوشحالی دارد. مدیر جلوه های بصری باید از زمان نگارش فیلمنامه با فیلم همراه شود. ما برای برخی سکانس ها استوری بورد داشتیم و این خیلی مهم است برای اینکه جلوه های ویژه به کمک کار بیاید و به لطف کار خوب فیلمبردار، من هم می‌توانستم کار را بهتر انجام دهم.

کارگردان فیلم سینمایی «بازی صدا حلاوت» در پایان گفت: من ادعایی در زمینه کارگردانی ندارم و سعی کردم قصه ام را روایت کنم. بیشتر ناراحتی که هانیه توسلی برای بازی در این نقش که سختی های زیادی از نظر جسمی کشید نمی‌تواند در بخش سودای سیمرغ دیده شود البته این ناراحتی برای تمام بازیگرها و تمام عوامل است.

ویژه برنامه «تا جشنواره ۳۸»؛ تا سه شنبه ۸ بهمن از ساعت ۱۴ تا ۲۰:۳۰ در مرکز همایش های برج میلاد در حال برگزاری است.

این برنامه به صورت زنده از تلویزیون تعاملی تیوا tva.ir پخش می‌شود و ویدیوی هر برنامه نیز در سایت آپارات منتشر می‌شود.